ஸ்ரீ லோகதேசிகாநுக்ரஹமாலிகா—2.

ஸ்ரீரஸ்து.

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஸ்ரீகாஞ்சீ, ப்ரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய

தத்வஹிதோபதேசம்

தேசிகப்ரபந்தவுரையாராய்ச்சியிலுள்ள
விஷயங்களெல்லாம் மிகவும்
ப்ராமாணிகமானவை யென்று நிரூபிப்பது

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

காஞ்சீ ஸ்ரீ ஸுதர்சன அச்சுக்கூடம்.

இதன் விலை 0—4—0

15—9—1946

ஓர் விஜ்ஞாபனம்.

மன்னார்குடி. பண்டித. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

எந்த விஷயத்திற்கு யாரபதில எழுதக கடமைபபட்ட வரோ அதில அவா எழுத முன்வராமல தணிநதிருகக, வேறு சிலர் கிளர்நதெழுவது நீதியன்று. ஸ்ரீராம தேசிகா தேசிகப்ரபநதவுரை வெளியிட்டதில இதராசாராய தூஷணை களை மிகமிகக் கலநது வெளியிடவே ஆராய்சசிக்கு இட முண்டாயிற்றேயலலது, ஆசார்ய நிநதையினறிக்கே அது வெளிவந்திருக்குமானால ஒருவா ஒன்று சொலலவோ எழுதவோ ப்ரஸக்தியேது? ஆசாரியாகளுககுச் சிறபபு ஞானததாலும அனுட்டானததாலும. இவையிரணடா லும் சிறப்புறறோங்கி ஜகதாசார்யாகளாக விளங்கின மஹா நீயாகளைக் கைபோனபடி யெலலாம் தூஷிதெழுதி ஒரு புததகம வெளிவநதால் அது படவேண்டியதெலலாம பட்டுததீரவேணடியது தானே. மேடி தூஷணைகளை திணடுக கல ராமஸ்வாமி ஐயஙகாா எழுதினதாக அசசிட்டு வெளி வந்து விட்டது. உண்மையில அது அவா எழுதாததானால அவவுண்மையை அவரே வெளியிட்டிருககவேணடும. அது அவரெழுதியதேயானால, அவா ஒரு அடவகேடடாக இருபபதால பதிலவாதம வருமபோது சளைககாமல நினறு பிரதிவாதம் செயயவேணடும. அவா மிகுநத அநுதாபத தோடு வாளா கிடககக, மறறையோா ஸமபரமிததெழுவது எதறகாக? மஹாசாராயாகளை அநத D. R. வககீல தூஷித திருபபது யுகதநதானென்றுஇவாகளுடைய அபிப்ராயமா? அன்றெனில அவரையனறோமுனனமகண்டிககவேண்டும.

[இதன தொடாசசி ராப்பா 3-வது பககம காணக]

ஸ்ரீ:

தத்வஹிதோபதேசம்.

ஸ்ரீகாஞ்சீ, பிரதிவாதிபயங்கரம்-
அண்ணங்கராசாரியர் எழுதியது.

— அவதாரிகை —

1. ஸ்ரீரங்கம் ஸ்வாமி தேசிகப்ரபந்த வுரையாராய்ச்சி யெனனும திவ்யமான நூலை அமருதலஹரீ பத்ரிகையில வெளியிட்டு இருபது மாதஙகளாகின்றன. அதற்கு விடையிறுகக வேண்டிய பொறுப்பு ஸ்ரீமானகளான அட்டவகேட். திண்டுககல ராமஸவாமி ஐயஙகாரையும் உப்பிலியப்பனஸனனிதி ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியரையும சோநதது. ஆனால அவாகள சிறநத விவேகிகளாதலால தம தலையிலான குறறததிறகுத தாம நொநது "ப்ரத்யஸ்தரமஞ்ஜலிரஸௌ தவ நிக்ரஹாஸ்தரே" எனறு ஸவாமி தேசிகனருளிச செயத திவயஸூக்தியின் நித்யாநுஸந்தான வைபவத்தினால் "இவ்விஷயததில நாம அஞ்ஜலி செயது நிறபது தவிர வேறொன்றும் செயயததகாது, செயகாலும உயயகிலலோம" என்று அறுதியிட்டு "வாளாகிடநதருளும வாய் திறவான" எனற மாமயிலைமாவலலிக கேணியான்படியிலே உலகம் புகழ நிறகின்றனா அததகைய கௌரவ வாழககையிலே விருபபமறற சிலர் மூலைக கொருவராகப புறப்பட்டு எதையேனும எழுதி வெளியிட்டு அடுதத க்ஷணததிலேயே அநுதாபமெயதி அலமருகின்றாகள. மதுரை நெரூா நாராயணையஙகாா, திருபபாபபுலியூா சடகோபாசாரியா முதலானோருடைய பரவருததிகளும நிவருததிகளும ப்ரஸிததமே.

2 ஸகலவிலக்ஷணபணடிதோததமராகவும "நாவிஜிதய நிவாததே" எனனுமபடியான புகழைத தாம் பெறறிருபப தாகவும அபிமானிததிருககினற D T தாதாசாரியரவா கள் தாம் கிளாநது ஏதோ எழுதிவருகினறா. ஒரு நூலுககு உததர முறைபபதெனறால வரிசையாக ஒவ வொருவிஷயததையும எடுததுககொணடு ருஜுவான வழி யில அடைவே உததரமுறைபபது உணமையான விதவான களுககு உரியது. பரகருததில அநத வழியைச சிறிதும கைப்பறற முடியா தெனபதைத திணணமாகத தெரிநது கொண்ட விவா சிறசில விஷயஙகளுககுமாததிரம மறுப புரைககலாமாக வெணணிச சிலமாதஙகடகுமுன 'கோதை போலும்' எனறொரு சிறு சுவடியை வெளியிட்டு அதில இரணடு விஷயஙகளுககுமாததிரம பதில கூறுவதாகக கிளாநதார். அசசுவடி அடுதத நாளிலேயே துவரைபபிரான திருவரு ளெனனுந தீயினில தூசாயிறறு அதைவிட்டு வேறு சில விஷயங்கட்கு மறுப்புரைபபதாக இப்போது கிளாநது உதயான பதரிகையில வடமொழியில சில எழுதி வெளியிட்டுள்ளாா வியயவுஷ வைகாசி, ஆனி மாதங களின் பதரிகை யென்று குறிப்பிடப் பெற்ற விது ஆவணி மாத முடிவில வெளியிடப்பெறறு நமக்குக் கிடைததிருக் கின்றது. இதில வெளிவநதுள்ள விஷயங்களெல்லாம சிறிதும பொருந்தாதவை யென்பதை ப்ராமாணிகர்கள் உகக்க உபபாதிக்கின்றோமிஙகு.

3. முனனம் ஒரு வாாததை கேளீா; சென்ற வருஷததில நாம் வெளியிட்ட ஐகமத்யரஸம் என்னும புத்தகம் உலகம நிறைநத புகழுடைததது. அது நருஸிமஹ ப்ரியா பதரிகை யிலும் ஸம்பாதக ஸ்ரீ வாஸதேவாசாாயஸ்வாமியால் அபி நநதனம செயயப் பெறறது. அதில் (பக்கம 17ல்) நிகம

னபபகுதியில நாம் எழுதியுள்ள சில வாாததைகளையிண்டெ டுததுக காட்டுகிருேம்; "விதவான்கள நெஞ்சு குளிர நோககியுகக்குமபடியான விஷயம ஒன்றுகூட இல்லாமல் நாமும ஒரு மறுபபு வெளியிட்டாயிறறென்று எதையாவது எழுதி நிரப்புவது நிபுணாகளின் கருததயமனறு. 10–2–45ல் வெளிவநத அம்ருதலஹரீ பதரிகையிறகாணும் தேசிகப் பிரபந்த வுரையாராயசசியில சாஸத்ரீய விஷயஙகளைப பற்றி விமாசிதது எழுதப்பட்டுளள விஷயங்கள அவவளவும் ஆசுத்ராாககம் நிலைநினறிருககக கூடியவை" எனறு கல் வெட்டாக எழுதியுள்ளோம. அதனை நனகு திடபபடுத தவே நமது தாதாசாாயா ஸமபரமிககிருரெனபது அறிவரி தனறு இநத ஸமப்ரமம நிதயஸ்ரீ நிதயமங்களமாக விளஙகி உலகுக்கு மஹோபகார மூலகநத மாகுக.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

4. இனி உதயான பதரிகையில் 19–5. ஸஞ்சிகையிற் காணும விஷயஙகள் விமாசிக்கப்படுகின்றன.

தேசிகப்ரபந்தங்களுள ஒன்ருன நவமணிமாலையில் இரண்டாவது பாசுரத்தில "பணிய விசைவில திசைமுகன் றன முடிகள்பததுதிாததனை" என்று காணப்படுகிறது. இங்கு இராவணன்தலைகளையறுதத விஷயமே சொல்லப் படுவதால் 'தசமுகன்' என்றிருக்கவேணுமேயல்லது, 'திசைமுகன' என்றிருக்க நியாயமில்லையென்றும், இதைத் தெரிநது கொள்ளாமல் பலரும நெடுநாளாகவே திசை முகன் என்கிற மிகததவருன பாடததையே ஆதரிதது வந்துவிட்டாாகளென்றும் 2-எட்டுப் பிரதிகளிலும் 8-பதிப் புகளிலும இப்பாடமே அநியாயமாய் ஏறிவிட்டதென்றும்

இநத அபததபாடததை விதவான்கள நீககி நேரானபாடங் கணடு உதவினாகளெனறும இதை வெகு பெருமையாக (முகவுரை பககம 4ல) தேசிகபரபநத நவீந வியாக்கியான முதராபகரான ஸ்ரீராமதேசிகா எழுதியிருநதாா இது யுகத மான திருததநதானே யெனறு சிலா நினைககக கூடும. அவசியமான திருததமன்று எனபது மாணமதியோா களின துணிபு திருததாவிடில பொருள பொருநதாத விடஙகள பலவுளளன. அவவிடஙகளில திருததஙகளை யுணாதத வுணாநதும ஆகரஹமே கொணடு திருததபரஸ தாவமும் செயயாதவா அவசியமறற இநதத திருததததை எதறகாக வெகு அடடஹாஸததுடன் பரஸஙகிககிறு ரெனறு மஹானகள உளவெதுமப ஒளசிதய முளளதே. [தேசிகப்ரபநத வுரையாராயசசி நூலில 90 முதல 94 வரையி லுளள பாராககளை நனகு விமாசிபபது. அவசியம திருதத வேணடுமிடங்களை சிலருடைய துர்போதனைககிணஙகி விட்டிடடு அவசியமறற விடஙகளில அடடஹாஸமான திருததம காடடியுளளாா ரென்பதுநன்கு விளஙகும]

•

5. திசைமுகன் எனனுஞ சொலலுககு இராவணன் என்கிற பொருள தேறுமா தேருதாவெனபதை முககிய மாகப் பணடிதாகள பராமாசிகக வேணடும தேரு தெனறு ஒருவராலுஞ சொலலமுடியாது. திசை யெனகிற சொலலானது ஒரு லககததை நினைப்பூட்டி அமமுகததாலே ஒரு வ்யக்தியைக் குறிக்க வேண்டும. "சதுராநந:" 'நாறறிசை' இதயாதி வயவஹாரஙகளுககுச சேர நான்கு என்கிற லககததை நினைப்பூடடினுல நான்முகனைக குறிதத தாகிறது. "தஶஶிரா:" "திசை பததாய" இதயாதி வியவஹாரஙகளுக்குச் சேர, பதது எனகிற லக்கததை நினைப்பூடடினுல் தச முகனை ராவணனைக குறிததா

கிறது. 'அர்த்தாத் ப்ரகரணாத் லிங்காத் ஔசித்யாத் ஆத்த நிர்ணய' என்றபடி ஸந்தர்ப்பம் நோக்கிப் பொருள் கொள்ள வேண்டுமத்தனையாதலால் இங்குத் திசைமுகனென்ற சொல்லுக்கு இராவணனென்னும் பொருள் எளிதாகக் கிடைக்கத் தட்டில்லை. தசாவதார ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்வாமிதாமே "திசாஸ தசஸ" (திசாஸ தசஸ) என்று அருளிச்செய்தவராதலால் திசை யென்னுஞ் சொல்லால் பத்தென்னும் லக்கத்தைக் குறிக் கொள்வது வக்தாவுக்கு மிகவும் விவக்ஷிதமே யென்று கொள்ளவுங்குறையில்லை ஆகவே பத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுவதாகத் தாமே தெரிவிக்கிற திசைமுகனபாடத்தை வெகு அட்டஹாஸத்துடன் திருத்தவேண்டிய அவசியமில்லை யென்று எழுதப்பட்டால் இதில் வாய்திறக்க விஷய மென்கொல்? இதற்கு உத்தரமாக பத்ரிகையில் எழுதப்படுவ தென்னவென்றால், 'இப்போது எட்டுப் பிரதிகளிலேயே தசமுகனென்கிற பாடமே காணப்பட்டது' என்றெழுதப் பட்டுளது. இதனால் என்னலாபம்? ஏற்கனவே எட்டுப்பிரதிகளை வைத்துக் கொண்டு பரிசோதித்ததாக வெளியிட்டுள்ள ஸ்ரீராம தேசிகரால் எந்த எட்டுப் பிரதி களிலும் திசைமுகனென்றபாடமே காணப்படுவதாகவும் பலபண்டிதர்களின் பதிப்புகளிலும் அப்பாடமே யுள்ளதாக வும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது யாரோசில வித்வான்கள் தசமுகனென்று திருத்தி யுபகரித்ததாகவும் எழுதப்பட்டி ருக்கின்றது. தம்மிடமிருந்த எட்டுப்பிரதிகளில் தசமுக னென்ற பாடமேயில்லையென்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக எழுதி யுள்ளார். திசைமுகனென்கிறசொல் இராவணனையும் குறிக் கவற்று என்கிற மருமத்தையுணரகில்லாத சிலரால் பாடம் திருத்தப்பட்ட தென்றே விளங்கிநிற்கும். தசமுக னென்ற பாடமும் எட்டுப் பிரதிகளில் காணப்படுகின்ற தென்றால்,

பாடபேதமாகக் கொள்ளலாமேயல்லது அபத்த பாட மென்று ஒன்றை யொதுக்க நியாயமில்லையே. திசையென் னுஞ் சொல் நான்கைக் காட்டுமேயொழிய பதத்தைக் காட் டாதென்று நிரூபிக்க இவர் முன்வரவேண்டும். அதற்கோ முகமில்லை. "இசை யில திசை முகன" என்ற அநுப்ராஸ ஸம்பத்தியும் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. சிறந்த உபபத்தி களுடன் ப்ரத்யாக்யானம் பண்ண ப்ராவீண்ய மற்றவர் கள் "ஸ்ரீ தேசிகதூஷணதிவ்யகைங்கர்ய நித்யநிரதை:" இத் யாதிகளான வசைச் சொற்களாலேதான் கரந்த பூரணம் செய்யவேண்டும். இந்த ப்ரகரணத்தில் ஆராய்ச்சி நூலில் (81. பாராவில்) "நமதி மஹதி தேவே" என்கிற பாதுகாஸ ஹஸ்ர ஸ்ரீ ஸூக்தியைக் கொண்டு அருமையானதோர் விஷயம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது அதன்மேல் விஷயசர்ச்சை செய்து தத்வார்த்த நிஷ்கர்ஷம் பண்ண சக்தியில்லாமை யன்றோ வசைச் சொற்களிலே மூட்டி நிற்கின்றது. தமிழ் விஷயத்தை இவர் ஸமஸ்க்ருத பத்ரிகையில் எடுத்துக் கொண்டது அநவஸரம். அதில் ப்ராஸங்கிகமாக நிரூப ணத்தில் வந்திருக்கிற ஸமஸ்க்ருத விஷயத்தில் சர்ச்சையை அடியோடு விட்டிட்டு நிந்தைகளையிட்டுப் பூரிக்கின்ற இவர் பிறரை தூஷகர் தூஷகரென்று தூற்றுவதையே தொழிலா கக் கொண்டிருப்பது எதனாலென்பதை விவேகிகள் உணர் வார்கள். மஹாதேவ: என்று ஸமஸ்தபதமாக இருந்தால் தான் ருத்ரனைக் கூறும்; அதுவே வ்யஸ்தபதமாக இருந் தால் ஒருகாலும் ருத்ரனைக்கூறாது என்பது ஸச்சரித்ரரக்ஷை யிலுள்ள ஸித்தாந்தம். பாதுகாஸஹஸ்ரத்தில் 'நமதி மஹதி தேவே' என்று ருத்ரனை நோக்கியே வ்யஸ்த ப்ரயோகம். இவை சேருமாறு எங்ஙனே? என்று ஒருவர் ஜிஜ்ஞாஸு யாவோ ஜிகீஷுயாவோ கேட்டால் இங்கு உண்மைப் பண்டிதர்கள் செய்யவேண்டிய காரியமென்ன? சக்தி

டுண்டானால் ஸமந்வயப்படுத்தி ஸமாதானத்தை அழகாக வெளியிட்டு உலகத்தை மகிழ்விப்பது, சக்தியில்லையேல் ஸாத்ரஷ்டிஹீநீய வாளாகிடப்பது இவ்விரண்டையும் விட்டு தூஷகர், தூஷகா என்று பறைசாற்றும் வால் என்னுகும் விஷயத்திற்கு இது ஸமாதான மாகுமோ? வித்வானக்கு இது தகுமோ? பெரஷம் கொவெ நவ-ஸயெக நன்று?

6 பரஸக்தி வந்தபோது உண்மைவிஷயங்களை உணர்த்த வேண்டுவது கடப்பாடாதலால் *தேசிக தூஷணைத்யாதி வார்த்தை விளைந்த விவ்விடத்திலே யொன்றுணர்த்தவேண்டியதாகிறது, 10-5-45ல் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்வாமி வெளியிட்ட நற்பொருள்விளக்கத்தில் (பக்கம் 21ல்) உள்ள வார்த்தைகள்,- "விஷயங்கள் ஆணியடித்தாற்போல் விடையளிக்க முடியாதிருக்கின்றனவே யென்கிற பரிதாபமன்றோ இப்படியெழுதுவிக்கின்றது இதனால் விஷயத்திற்கு பதில் சொன்னதாக ஆய்விடாது மூலை முடுக்குகளில் அமுங்கிக் கிடந்த தேசிகக்ரந்தங்களை யெல்லாம் பண்டித மநோஹரமாயப் பரிஷ்கரித்து மாலைமாலையாக வெளியிட்டும், அவற்றுக்கு அருமருந்தன்ன உரைகளையியற்றி வெளியிட்டும், ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குருஸ்தோத்ரமென்கிற ஆச்சரியமான ஸ்துதியை யெழுதி உரையோடும் வெளியிட்டும் இவற்றால் 'அண்ணங்கராசாரியாஸ்வாமி யொருவரே இவ்வுலகில் தேசிகனுக்கு உண்மையான முகோல்லாஸகரர்' என்று ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. அஹோபிலம் ஜீயர் ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ பரகாலஸ்வாமிகள் .... முதலான மஹான்கள் எழுதித் திசை தொறும் வெளியிட்டுள்ள ப்ரசஸ்தி பத்ரிகைகள் ஆசந்த்ராக்கம் விளங்குவனவாயிருக்க, *உபி உத்தாவயா நாயாம் விஸ்வஶொஷாவஹாரிணா! நமகஸ்ரீஸ்வரெணாவி நிரவதெ்ந வதி-உத-ழ* என்று ஸங்கல்ப ஸூர்

யோதயததில ஸ்வாமி ஸாதிததபடி ராஷ்யா தேவியின் பாணிக்ரஹணம பெறறவாகள எது எழுதிறைலென்ன ! அட்வகேட D.ராமஸவாமிஐயஙகார பொய்யும புளுகுமான கதைகளைச சேர்தது 16-பககம் தேசிகசரிததிர மெழுதினர். ஸ்ரீ அண்ணஙகராசாரியர் ஸவாமி 4, 5 வருஷஙகளுககு முனனமே 48 பககங்களெழுதி வெளியிடடுள்ள தேசிக வைபவததை [பல பாஷைகளிலும்] பிராமாணிகாகள் யாவ ருமகண்டு களிததுப் போறறு கின்றனர்." இதயாதி.

7. உண்மையில் இநத D. T. தாதாசார்யஸ்வாமிகளே தேசிக தூஷண துரநதராகளென்கிற பரமாாததம மேலே நிரூபிககபபடும. அதுவே இநநூலுககுச சிகரமானவிஷயம. அஃதொனறுக்கு ருஜுவானவிடையளிததாலுமபோதுமே.

8. பரகருதவிஷயததில "ஸ்வாத்மஜந்மாதி ஜெயபிகஃ சுவாநக உவி வ்யபஜஃக்தே, கொமஸேஸ்வாமயிதா" என்று ஆராயசசி நூலில எழுதபபடடிருபபதாக இவா காடடுவது பாமர பரதாரணம "யதேஷடமாக பரயோகிகக தேசிகரைத தடைசெயயவலலாராருமிலலை" என்று ஆராயசசி நூலில (பாரா 81ல) எழுதி, உடனேயே "ஏதோ வொருவிதமாக உபபததியிருநதால போதுமானது" என்றும எழுதபபட்டி ருப்பதால் யதாகதஞ்சித் உபபநநமாகக கூடிய பரயோகங களையே தேசிகா செயதருளவா, ஸர்வதா அநுபபநந மாகும ப்ரயோகததை அவா செயதருளமாட்டார என்று ஸுஸபஷடமாகக காடடபபடடிருகக, விபரீதமாகச சிலாககு வ்யாமோஹம பண்ண முயலவது அபராமாணிக கருதயமனறே. இனி அடுதத விஷயததிற செலவோம.

9 மேறகணட தேசிகப்ரபநதப் பாசுரததில பணிய இசைவில' என்று இராவணனுககு அடைமொழியுளளது.

பணிவதற்கு இசையாதவன் என்றபடி. யாரைப் பணி வதற்கு இசையாதவன் என்றால், * த்விதா பஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித் * என்று அவனவாயிலேயே வந் திருப்பதால் ஒருவரையும் பணிய இசையாதவன் என்று தான் கூறவேண்டும். 'வணங்கலிலரக்கன்' என்று திரு மங்கையாழ்வாரு மருளிச் செய்கிறார். யாரிடத்தும் வணக்க மில்லாதவனென்றே பொருள்படும். இவ்விஷ யத்தைக் கம்பர் வெகு ஆச்சர்யமாகக் கூறுகின்றார், எப்படிப்பட்ட மன்னவர்களும் அந்தப்புரத்தில் ஊடலில் மனைவியர்க்குத் தலைதாழ்ப்பதுண்டு, இராவணனுக்கு அதுவுங்கிடையாது என்கிறார் மாரீசனவதைப்படலத்து நான்காவது செய்யுளில் "மெலியு மிடை தடிக்கு முலை வேயிளந்தோட் சேயரிக்கண் வென்றிமாதர், வலிய நெடும் புலவியினும் வணங்காத மகுட நிரை வயங்குமன்னோ" என்ற சொல்லழகு காண்க. இங்ஙனே மிகவழகிய பொருளிருக்க, பணிய இசைவு இல என்பதற்கு 'ஸ்ரீராம னுடைய திருவடியில் பணியச் சம்மதி யில்லாத' என்று பிறர் எழுதியுள்ள பதவுரை மிகவும் விரஸமாதலால் இந்த வைரஸ்யம் ஆராய்ச்சி நூலில் பரக்க உபபாதிக்கப் பட்டுள் ளது. இதைப்பற்றி இப்போது உதயான பத்ரிகையில் எழுதப் படுவதாவது—இராவணன் ஸீதா பிராட்டியை வணங்கினதாக வால்மீகி முனிவரும் கம்பரும் ஸ்பஷ்ட மாகக் கூறி யிருக்கிறார்களாம் அதை இவர் வேறோரிடத் தில் நிரூபணம் செய்திருக்கிறாராம். இவ்வளவே இங்கு விஷயம். அந்த நிரூபணம் மிகத்தவறு என்பது அதன் மறுப்புரையில் விரிய விளங்கும். காமவெறி கொண்டு பிராட்டியை வணங்கினனென்பதைப் பணிவாகப் பகரு மவர் மஹாமேதாவியே. இராவணன் இராமனை மாத் திரமே பணிய இசைந்திலன், மற்றவர்களை யெல்லாம்

பணிய இசைந்தவனே எனகிறவிது இவர் கண்டறிந்த ஸ்ரீராமாயண திவயாாததமாக இருககட்டும். * நநெ பஂதாகஸௌஹ்ருதிகஃ * என்று அவன கூறினதும இராபனெரு வனை நோக்கியே யெனறும அறுகியிடுக இவவிடததில் இவா "ஹாஸீநெஃ வஹாவஹாந உகாரி" என்றொரு வார்ததை யெழுதுகிறுா. கி. பி. 20, அல்லது 19 ஆவது நூறறுணடுககு முன இப்பிரபநததிறகு ஒரு வியாக யானமும தோனறியதிலலை யெனபது நாடு நகரமும் நன கறிநதது 35 வயதுளளவர்ககு 40 வயதுள்ளவா பரா சீநரேயாதலால் இநத முறையைக கருதி 'ஹாஸீநெஃ' எனறு எழுதினதாகக கூறுவரிவா. 500 வருஷங்களுககு முன் பிறநதாரொருவா இஙஙனே யெழுதி யிருந்தாலும் இது அசட்டு வியாககியான மென்னத தட்டுணடோ ?

10 இனி அடுதத விஷயம ஆராயசசி நூலில [83 பாரா வில்] ஸ்வாமி பணிதத பரபநத ஸாரததின முடிவில "வேதாநத குருமொழிநத ப்ரபநதசாரம" எனறிருபபதைக காட்டி ஒரு விஷயம் எழுதப்படடுளளது. "பரபநதசாரம் என்பது தமிழ் நெறிககு எஙஙனே யொககுமூ ? மெய யெழுததை முதலிற கொணட சொலவடிவம இதுவரை செயயுட்களில எஙகேனும் கண்டதுண்டோ ?' இதயாதி கள அஙகு எழுதபபட்டிருககினறன. அஙகு "ஸவாமி பரயோகிக்க ஏறகும்" எனபது முடிவு வாககியமாதலால இவவிஷயம அஙகு தூஷணமாக பரஸ்தாவிககப படட தன்று எனபதை பராமாணிகர்கள் அநாயாஸமாக அறிவா கள். பின்னை எதறகாக இவவிஷயம அங்கு ப்ரஸதாவிக கப்பட்ட தெனனில, "தேசிக பரபநதஙகளின பெயரையே சுதநதிரமாக மாறறிவிட்டது மிகமிகப பெரிய ஸாஹஸம" எனறு தொடஙகி அநத முதராபகருடைய ஸ்வசசநத

விபர்யாஸங்கள் அங்கு விரிவாக நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஹஸ்திகிரி மாகாத்மிய மென்கிற பெயரை அத்திகிரி மான்மியமென முதலில் மாற்றினர்; பிறகு மெய்விரத மான்மியமென மாற்றினா. இங்ஙனே சில மாறுதல்கள் செய்துள்ளார். பிரபந்தப் பெயர்களில் தொடிய வடமொழிகளைக்கலாகாதென்று தாமாக வொன்று நினைத்துக் கொண்டு விசவாமித்ர ஸ்ருஷ்டிபண்ணுவது என்னே!—என்று அந்த முதராபகர்க்கு அங்கு வஷட்கார ஸமர்ப்பணமுள்ளது. இபபடி வீணான மாறுதல்களைச செயயுமிவர "வேதாநத குரு மொழிநத ப்ரபநத சாரம்' என்ற விடத்தில் என்.தமது விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டியை உபயோகிக்கவில்லை? எனறும கேட்டிருககிறது. இதை யெலலாப் இத தாதாசாரியர் தாம மாறுபட கரஹித்து ஏதோ எழுத்கிறா. "ஸமியஃ ஸம்ஸ்ருதவஃ விஷயெ நாஸ்தீத் தெநெயம் கெவஹா ஹ்ராஷிரிதிஅ ஜ்ஞாயதெ" என்று எழுதுகிறா. ப்ரபை எனறும பரபநதம எனறும பிரயோகமுள்ள இரண்டு பாடல்களைத் தஞ்சைத தாண்டவராய முதலியாரிடம கேட்டு எழுதியுள்ளார். நனறாக உழைதது படிததுத தேறிய ஒரு ஆசிரியரை யடிபணிந்து தமிழு மரும மறியலாகாதா? ஆராயசசி நூலில எழுதியுளவை ஒவவோரெழுததும வேதமலலவா ஒன்றேனும் பழுதாகுமோ? அசைக்க முடியுமோ? கனவிலும கருதவேணடா. இஙகு இவாககுத தெளிய வுணாததுகிறோம இவா எடுததுக் காட்டியுள்ள இரணடு துணுககைகளும சநத விருததஙகள். அதறகுத தனியே லேசனஸு உளள சில விஷயஙகள ஆசிரியம முதலிய மறற விருததஙகளில தலைகாட்டபபெறா. பிரபநத சாரமெனகிற பிரபநதப கலிஙகததுப பரணிபோலவும திருப்புகழ் போலவும தோனறியதனறு. இதிலுளள பரயோகததிறகுப் பரணிப

பாவையும திருப்புகழுப் பாவையும எடுததுககாட்டுவது சிறிதும் ஏலாது. நாலாயிர திவய பரபநதம, தேவாரம, கமபராமாயணம, அஷடப பிரபநதம் முதலிய நூலகளைப புரட்டிப பாாககலாமே. அவறறில் இநத விபாயயம காணககிடைககாதெனபது கல்வெட்டு. சிலேஷம யமகம முதலிய விடஙகளில் வடமொழியிலும தெனமொழியிலும பிரயோகிக்கப படுகிற சில முறைகள் மறறை யிடஙகளில கைககொளளப் படுவதிலலை யெனபது பணடிதாகடகுத தெரியும பல வகைபபடட ஔபசாரிக பரயோகஙகளும [மிக சரமபபடடு நிரவஹிகக வேணடிய புடைகளும] சலேஷயமகஙகளிற் செலலும, மறறை யிடஙகளுககுச செலலாதெனபது நிாவிவாதம அதுபோலவே இவர் காடடியுள்ள ப்ரபை ப்ரபநதம எனனும பிரயோகஙகள சநத விருததததிறகே ஏறகும, பரபநதஸார விருதததிறகு ஏலா வெனபது சிலா சாஸனம. லைஸனஸ இலலை கிடீா. "இணைநதியல காலை யரலககிகரமும" [நனனூல்] என்ற போன்ற விதிகளுககு மாறாக, சிததிரகூடம எனபது சிதர கூடம எனவும, சககரபாணி எனபது சகரபாணி யென வும இஙஙனே வநதுளள விடஙகள் சில காடட முடியுமே யலலது மெய்யெழுதது முதலதான சொற பிரயோகம பிரபநத சாரத்திறகுத தோள்தீண்டியான நூலொன்றி லும காணககிடைக்காதுதான். தேடிபபிடிதது ஒன றிரண்டு காட்டபபடு மெனறே கொள்வோம. பிரபநத சாரததில ஸ்வாமியின் பிரயோகம போலவேதான் அநத பரயோகமும் என்று சொல்லவேண்டு மததனையல்லது வேறெனறும் சொல்லப் போகாது கிடீா. "எமமை நோக்குவதென்று கொலோ" என்ற திருவிருததப பிரயோகததையும், "பாமபாாவாய் கைநீட்டல் பாாதநி" என்ற பெரிய திருவந்தாதிப் பிரயோகத்தையுங கொணடு

கட்டளைக் கவித்துறையின் இலக்கணத்தையும் வெண்பா வின் இலக்கணத்தையும் யாரும் மாற்றகில்லாரன்றே. வடமொழியிலும் பேராசிரியர்களது சில ப்ரயோகங்களில் ஊர் கைகூப்பி நிற்பது போலவே இங்கும் கைகூப்பி நிற்கைதவிர வேறு வழியில்லை. இவையெல்லாம் எப்படி திருத்த வொண்ணாதவையோ அப்படியே ப்ரபந்தப்பெயர் களும் திருத்த வொண்ணாதவையே யென்று ஆராய்ச்சி நூலில் வ்யக்தமாக நிரூபிக்கப் பட்டிருக்க, அதன் மேல் மறுப்புரைக்க இவர் ஸமபரமித்தது அஸாதாரோ. காட்டி யுள்ள பதிலும் காடுபாய்ந்த சுஷ்கோக்தி யென முடிந்தது.

11. ஆராய்ச்சி நூலைப்பற்றி இப்போது இவரெழுதியுள்ள விஷயங்கள் இவ்வளவே. இவை இவரெழுத வேண்டிய விஷயமேயல்ல. இவை எப்படியானாலும் குறையில்லை. மிகமுக்கியமான விஷயங்கள் ஆராய்ச்சி நூலில் பல விமா சிக்கப்பட்டுள்ளன இவர் ஔத்த்யாவஷ்டம்ப ஔரவீண்யம் காட்ட நினைத்தால் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலன்றோ காட்ட வேணும். * வம்பவிழ் கோதை விஷயத்திலும் *நன்று செய்தா ரென்பர் போலும் விஷயத்திலும் முன்பு எழுதினார். அவை மிகமுக்கியமான விஷயங்களே. இவரெ ழுதுமவை அடுத்த க்ஷணத்திலேயே அழிந்தொழிந்தாலும் முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றியே இவரெழுத வேண் டும். அவற்றில் வாய் வைக்கவோ கை வைக்கவோ தாம் அநதிகாரி யென்றும், அவற்றில் ஏதேனு மெழுதினாலும் சிறிதளவும் பயன்படா தென்றும் இவர் திண்ணமாக வெண்ணியே அவற்றில் உதாஸீநரா யிருக்கின்றார். அப் படியே மற்ற விஷயங்களிலும் ஔதாஸீந்யம் வஹிப்பதே இவர்க்கு ஸௌஸ்வாய. “இல்லை யில்லை; எந்த விஷயத்திற் கும் ஔத்த்யாவஷ்டம்பம் சொல்ல நான் ஸமர்த்தனே,

ஸித்தனே" யென்னில்; இனியாவது இவர் ஆராய்ச்சி நூலை யெடுத்துக்கொண்டு ஒரு பாராவையும் விடாமல் ஒவ்வொரு பாராவையும் விமாசித தெழுதுக. ஸௌஜந்ய பரிமளம் திசை தொறும் கமழுக. சில முககியமான விஷயஙகளை யெடுததுக் காட்டுகிறேன், அவற்றுக்கு மாத திரமாவது எழுதுக.

12. அவையாவன;— ஆராய்ச்சி நூலில் [பாரா 28ல] ஸ்ரீ பாஷ்யவிஷய மொன்று விமர்சிக்கப்பட்டுளது. அது முக்கியம். பாரா 40ல, * ஷ்ரீயஃி-ஹணூாஉா கூஜ-ந-நூாவெ * என்ற விஷயமும் முக்கியம். 41 முதல் 50 வரையில எழுதி யுளள பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்வ விமர்சமும் மிகமுக்கி யம். இதனை விட்டிட்டாலும் விட்டிடுக. 55-வது பாரா வில, "தேசிகா பெரியவாசசான் பிள்ளையின் வியாக் கியான ஸ்ரீ ஸூக்திகளை உச்சிமேல்வைதது மெச்சுபவரா? அலலது அவற்றில் தோஷஙகண்டு தூஷிபபவரா?" என்று தொடஙகி தேசிகர் பிள்ளானுடைய ஆறுயிரப்படியிற காட் டிலும் பெரியவாசசானபிளளையின இருபததிுலாயிரப் படியிலேயே மஹாகௌரவபுததி கொண்டவரெனறும் அதையே தாம காலக்ஷேபகரநதமாக ஸேவிததவரெனறும் ஸஸாக்ஷிகமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருககிற விஷயம மிகமிக முககியமானது. 58 ஆவது பாராவுககு அடுததுள்ள 'ஒரு தீர்கக ப்ரஹமசாரி' இதயாதி கதையும இவாக்கு விமாசநீயமன்றே. 59–62 பாராக்களும மிக முக்கியமே. ப்ரஹமதநதரஸ்வதநதரஸ்வாமி பகவத விஷயகாலக்ஷே பததை தேசிகனிடம செயயாமலிருநது அவரது திருக்கு மாரரிடம் செயதாரெனறும அப்போது ஒரு புதுததனியன் பிறநத தென்றும இவரைப் போன்றவாகள எழுதியுளள ஜுகிஹயமெலலாம அடியறுககபபடடிருப்பது குறிககொளவு

ளதத்க்கது. 66ல் *சிறொன்று தூப்புல் தனியனைக்கொண்டு சிறந்த பரமார்த்தமொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதும் மிக முக்கியமானது. 69–71 பாராக்களில் ''ஶ்ரு-ஸ்வாஸம் தத் ந-பைஸஊதாவஹிஜ்ஞெ * இதயாதி நயாஸதிலக ஸ்ரீ ஸூக்தியைவிவரித்துஸ்தாபிககப்பட்டிருக்குமாததமும் ஸவிஊாஷ்யம.

13. இவையெல்லாம் எப்படியானாலும் 75 ஆவது பாரா முதல விமர்சிககப் பட்டிருக்கிற பிராட்டி யுபாயதவ விஷய மொன்றுககாவது இவா சிறிது எழுத முன வரட்டுமே. இங்கு விஷயம் இவ்வளவே; பிராட்டிககுப் புருஷகாரதவமுண்டென்பது உபயபக்ஷ ஸம்மதம. புருஷகாரதவததை அவளுக்கு இசைநது விட்டால் அவளுககே மோக்ஷஊ்ஷஸ்மு முணடென்று வாய்திறகக வழியேது? இருளும் ஒளியும ஓரிடத்தில ஒன்று சேர்நதிருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயதவமும ஒரு வ்யகதியில் ஒன்று சேர்நதிருக்க முடியாதே. எமபெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்தி ஸாமராஜயத்தை யருள வல்லவளாகில் இவள ஆணையான் பககலிலே புருஷகார கருதயததிலேக்கைவைததுத துவளவேண்டிய ப்ரஸகதியே யிராதே. ஒரு பொருளை ஸ்வயமேவ அளிககவல்ல சகதி வாயநத வ்யகதி அப்பொருளைக் கொடுபபிகக மறறொருவரிடததில் ப்ரயாஸப்பட ப்ரஸகதி யுணடோ? இது ஸர்வாதமநா அஸமபாவிதமெனறு உணருவதில என்ன ச்ரமம்? தேசிகரும் இதை நனகுணாநது ''ஶொக்ஷஊ்ஶெ ஹஹவதி உ-உ-க்ஷ-ஊணாஂ வடிகதயாவஷா தீஷ தீதி ஸவஷஸஂஉதஓ॥'' என்று மிராயமாக சதுச்சலோகீபாஷ்யத்தில் அருளிச் செயதுவைததார். .. .என்றிப்படிப்பட்ட அருமையான விஷயங்களையன்றோ ஆராயசசிநூலில இவா விமர்சிககவேணும. ஒனறுகொன்று ஸமபநதமில்லாமல ஏதோ

இவரெழுதக் கற்ற ஸமாதானங்கூட இவ்விஷயங்களில் எழுதமுடியாமையாலன்றோ அவற்றினருகுஞ் செல்லாமல் மிகச் சிறுவிஷயங்களிலே வாய்வைக்கிருர்.

கீழ 7 ஆவது பாராவில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட விஷயம இனி நிலைநாட்டப்படுகிறது. அதாவது, வஸ்துத: ஸ்வயமேவ தேசிகஸூக்தி தூஷகர்களானவிவர்கள் அக்குற்றத்தை அஸ்தானே பிறர்மீது ஏற்றுகிருர்களென்பது. இவரும இவருடைய வகுப்பினரும ஸம்ப்ரதாயார்த்தமென்று எவ்வார்த்தங்களை ஆதரித்து வருகிருர்களோ அவ்வார்த்தங்களுக்கும் ஸ்ரீ தேசிக திவ்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கும் பெரும்பாலும ஸம்பந்தமே கிடையாது. ஏதோ ஆபாத ப்ரதீதியில் தேசிகனுடைய சில ஸ்ரீ ஸூக்திகள் தங்கள் கொள்கைக்குச் சார்பாயிருக்கின்றனவென்று கொண்டு அவற்றை இவர்கள் ஆதரிக்கிருர்களெனினும் பெரும்பாலும அப்பேராசிரியருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளை இவர்கள் நெஞ்சார தூஷிப்பவர்களே. இதை இங்கு ஸேவாஜாத்ரமாக நிரூபிக்கிறோம. (1) எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபாவைபவத்தை மறுப்பது இவர்களுடைய பணியாகவுள்ளது. இது, பரமபத ஸோபானத்திலுள்ள "அஜ்ஞாத யாத்ருச்சிக ஆநுஷங்கிக ப்ராஸங்கிக ஸாமாந்ய புத்திமூல ஸுக்ருத விசேஷங்களை வ்யாஜமாகக்கொண்டு விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணி" இத்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கு அத்யந்தவிருத்தம. (2) பரபத்தியின அநுபாயத்வஸித்தாந்தத்தை மறுப்பதும இவர்களது பணி. இது "ஐயம் கேவலமுமுக்ஷூணாமுபாயத்வ வ்யுத்பாதிகா । ஸாஹேதுத்வம் ஸ்வயம் ந ஸ்யாத் கிம்வநுக்ரஹகாரிணாம் ॥" [ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம்] இத்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்திகளோடு மிகவும முரண்பட்டது. (3) சேதநலாபம் ஈச்வரனுக்கே பேறு என்னும்

ஸித்தாந்தத்தை மறுப்பதும் இவர்களபணி. இது *உநு நாஸவ* என்கிற கீதா ச்லோகத்தின் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையிலுள்ள "ஜூஸ்தஸம்ரக்ஷணம் ஸமூராஸம்ச்ஸா லுவத்கெதே" இத்யாதி திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு எதிரானது. (4) ஸ்வமதஸ்வீகாரத்திறகாட்டிலும் பரமதஸ்வீகாரமேபாஙு கு என்கிற ஸித்தாந்தத்தை மறுக்குமிவர்கள் பரமதஸ்வீகாரமென்கிற வதமே பரிஹாஸ்யமென்று ஏசுகிறார்கள். கீதையில (8-14) *ஃவஹூாஹம்ஸ—யுஸ:* என்ற விடத்திறகு பாஷ்யம "தஸ்யொமஉஸஹாநு: ஸஹஜெவ தம்வரணெ, உதாவெத்ந—ம—ணொவாஸநவிவாகம் தஸிரொயிமரஸநம் ஸதூயஉதியஸாதிகம்ஆ ஸஹஜெவ ஓஒரீதூயஃ. *யஜெவெஷ வூணு—தெ தெநயூஷூ:* உதிஸிஶுயெதெ." என்பது. இவ்விடத்து தாதபாய சநதரிகையிலுளள "உகூவஹூ ஸதிவாஒஉாதூஸுவயம்காவஹு—ஒாஸாய ஶு—திஉயூதாஉாஹ—யஜெவெத்." என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு விருத்தமே இவாகளது கூறறு. (5) *ஸ்ரீரங்கெஸூரபாவஒரதாநியதத்தாரதஜெ ஹூாஅிதா* என்கிற நயாஸ திலக ஸ்ரீ ஸூக்தியிலை நன்கு தேறுகிற அர்த்தத்திற்கு விருத்தமாக உபாயாநதரங்களை ஸ்வரூபாநுரூபமென்று கொளளுகிறாாகளிவாகளை. (6) *யயாமஉம ஸவஒதூவஸூணூஸவ ஸமவாநு* எனகிற நயாய ஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீ ஸூக்திகது விருத்தமாக பரிஸமாப்ய வதஉாநத்தை தூஷிககிறாாகளிவாகள். (7) விபீஷண விஷயீகார ப்ரகரணத்தில ஸுக்ரீவமஹாராஜருடைய மததைதையும் திருவடியின் மததைதயும பூர்வபக்ஷமாககி 'இவன் தோஷபூயிஷ்டனைகையாலேதான் வரிஹ ாஹூன்' என்று பெருமாள் விலக்ஷணமான ஸூசத்தை வெளியிட்டருளினதாகவுளள அபயப்ரதாநஸார ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு நேர்விருத்தமாக

அர்த்தசிக்ஷை பண்ணுகிறார்களிவர்கள். (8) * ஸதிரவிமி ஷாநுஷ்டியெ ஜகதேநவஜொகஃ ஜாதநிவெடுதா * என்கிற தயாசதக திவ்யஸூக்தியினுல காட்டப்பட்ட தயாஸ்வ ரூபத்தை தத்விருத்தமாகவே பேசிப்போருகிருர்களிவர்கள (9) பிராட்டி விஷயத்தில் ஸ்வாமியின் நிர்ணயத்திற்கு நேர விருத்தமாகவே பேசுகிருர்களென்பது கீழே விரிவாக விமர்சிதம். (10) * ஸநநா நந * உக்ஷாயநஜய * இத்யாதி ந்யாஸதிலக ஸூக்திகளுக்கும், "பகவத்கருணை யடியாக வுண்டான ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த அயொத்தாரணாந-அத்தாரணத்தாலே ப்ரபத்தி யநுஷ்டானம் பிறந்த பின்பு ஸாரண்ய வ்யவஸாநங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றிலலாமையாலே" என்கிற ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார ஸ்ரீ ஸூக்திக்கும் அத்யந்தவிருத்தமாக வொன்று நடத்திப்போருகிருர்களிவர்கள். (14,)

15. இங்ஙனே பத்து விஷயங்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளோமிப்போது. இப்படி மற்றும் பல விஷயங்களுமுள்ளன. ப்ரமாணங்களும இங்கு ஸ்வல்பமே காட்டினேம. ஸமயத்தில் விரிவு வெளிவரும். இவர்கள் ஸம்ப்ரதாயீததில் ஸயுரமிக்ஷை பண்ணி யிருப்பதெல்லாம தேசிக திவ்ய ஸூக்திகளுக்குப் பெரும்பாலும விருத்தமே யென்பது இதுகாறும நமமால பலநூல்களில் பரக்க நிரூபிதம். இனிமேலும் அது ப்ரஸக்திவசாத ஸம்க்ஷேபவ்யுத்பாதித மேயாகும. இவ்விஷயங்களில் இவர்கள தேசிக ஸூக்தி தூஷகர்களாகவும் தேசிக த்வேஷிகளாகவும தேசிக த்ரோஹிகளாகவும் முடிந்து நிற்கிருர்களென்பது வைவஸ்வதஜநெ ஜம்பூஷீவெ ஹாரதவஷெ ஹாரதவஜெ ஜெரொதுக்ஷிணெவாஜெ இவர்களாலும் இவர்களது தந்தை தந்தை தந்தை தம்ஹுத்தப்பாகளாலும வஷ்ரு

வெளத்ருநவ்யுவ்யூஹூதிகளாலும் பேர்க்கவும் போராதது தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்திகளை உள்ளபடி வழிபடுமவர்களை உபேக்ஷகர்களாகப் பறைசாற்றி தோஷாரோபணம் செய்வதே பரிஹாரமென்று இவர்கள் கொண்டார்கள் நன்று நன்று மிகநன்று இந்த ஸௌஷ்டவாஶம்ஹத்திலே நமக்கொரு ஹாநிலேஶமுமில்லைகிடீர். தேசிகன் ஆறாயிரப்படி நிர்வாஹத்தைக் காட்டிலும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் நிர்வாஹங்களையே நிதியாகக் கொண்டிருக்கிறாரென்று ஸௌவைதிகமாக நிரூபித்திருப்பதைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்க்கிறார்கள் ஆறாயிரப் படியிலுள்ளதைத் தான் தேசிகன் பணித்திருக்கிறாரென்று சொல்ல முடியவில்லை பெரியவாச்சான் பிள்ளை காட்டியருளின பொருளை ஆதரித்திலர் என்றும் சொல்ல முடியவில்லை சுஞ்த: "எதுக்கு இவர் பிள்ளான் வழியை விட்டுப் பிள்ளை வழியைத் தழுவினார்" என்று நெஞ்சினுள்ளேயே மொணமொணத்து அந்த தேசிகனை காஹிப்பதொன்றே பணியாய் முடிந்திருக்கிறதிவர்கட்கு. இது ஒரு விஷயத்திலல்ல. கீழே விளக்கிக் காட்டிய ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நெஞ்சுநிறையத் தூப்புறகுலமணியை வஷட்கரிப்பதே இவர்களுடைய தேசிக பக்தி ப்ரகாச பரம்பரை!. கவஸிஷ்டம் ஸஉயாஞமெ ஐதி ஸம்ஷ்ருதி விஶஜ்யதெ.

16. ப்ரக்ருத உத்யாந பத்திரிகையில் இன்னமுஞ் சில விஷயங்களு மெழுதியுள்ளார்; அவற்றையும் சிறிது விமர்சிப்போம். ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமிக்கும் அவருடைய அந்தேவாஸிகளுக்கும் லக்ஷ்மீதத்வத்தில் தெளிவு பிறப்பிக்க வேண்டி ஏழெட்டுவருஷங்களுக்கு முன்பு நாம் எழுதி வெளியிட்டுள்ள ஸத்ஸாராய ஸூக்திரக்ஷையில் ஸமஸ்க்ருதப் பகுதியில் உபொத்ஃதாதஸ்ஷெ ஸாஷூாயூஷீஶாமெ —

* ப்ரணேமதுஸ் ஸதாரஸ்ய நிவேஸ்யவாஸௌ * என்கிற ரகுவம்ச ச்லோகத்தைப் பிறர் எடுத்துக்கொண்டு செய்கிற வாதம் அப்ராமாணிக மென்று பரக்க நிரூபித்திருக்கிறேம். "ஸந்த்யேதாவம் ப்ரஹ்மணாதபிஷ்டாபநாத்மா ஆயுஷ்மாந் ஆயுஷ்மாநேவ ப்ரத்தி:" என்கிற ஆபஸ்தம்பதர்மஸூத்ரத்தையும், "வாசைவம் ப்ரஹ்மணோபிஷ்டாபநம் ஸர்வத்ர ஸம் வஜ்ரயிகவா க்ரு ஆயுஷ்மா ஆயுஷ்மானேஷாம் ப்ரத்தி: கர்த்தவ்யா" என்கிற அவ்விடத்து உஜ்ஜ்வலாவ்யாக்யானத்தையும், "தஸ்யாயுஷ்மாந் ச்ரேஷ்டஸ்ய வ, நாபிஷ்டாபந ஸாவந் வாசா ப்ருக்ஷாய நாநுஜ்ஞ நாவம் ப்ரஹ்மணாதி" என்கிற கௌதமவசனத்தையும் எடுத்துக்காட்டி ப்ரபத்தியினிடத்தில் இப்படி க்ரமேண ப்ரதிஷேதமான வாக்ஷி வீஸந்தத்தை சாஸ்த்ர மர்மஜ்ஞனான திலீபமஹாராஜன் செய்யவில்லையென்று நாம் எழுதியிருக்கிறேம். இப்படி ப்ரயோஜநஸஹித்யா விஹிதமானவிது ப்ரயோக நிஷித்தே என்பதறியாமல் இவர் ஆரவாரிக்கிறார். அந்த ரகுவம்சத்திலேயே முதல் ஸர்க்கத்திலே * தயோர் ஜக்ருஹது: பாதாந் ராஜா ராஜ்ஞீ ச மாகதீ * என்றிருக்கிறதாம். அது தெரியாமல் நாம் எழுதிவிட்டோமாம்

17. இதுவும் இவருடைய வொரு மஹாப்ரமம. * தயோர் ஜக்ருஹது: பாதாந் * என்கிற ச்லோகத்தை மஹான்கள் இரண்டுவகையாக நிர்வஹிப்பதுண்டு; (1) இங்கு நமஸ்காரமாத்ரமே சொல்லப்படுவதாக ஒரு நிர்வாஹம். நமஸ்காரத்தைப் பாதக்ரஹண சப்தத்தால் வ்யவஹரிப்பது சிறிதும் அநுபபந்நமன்று. (2) திலீபன் வஸிஷ்டரிடத்திலும் ஸுதக்ஷிணை அருந்ததியிடத்திலும் செய்த வழிபாடே இங்குச் சொல்லப்படுகிற தென்பது மற்றொரு நிர்வாஹம். இதுவும் நிரவத்யமான நிர்வாஹமே. நாம் எடுத்துக

காட்டியிருந்த ஆபஸ்தம்பதர்மஸூத்ராதிகளை இவர் காட்டாமலே மறைத்து நமது வாக்யங்களை உதாஹரித்துள்ளார். இது விப்ரலம்பம். "புலக்கலொல்லுமோ ஞாயிற்றொளியே." இவர் மறைத்தாலும் சாஸ்த்ரவிதி மறையாதே. தத்விருத்தமான அநுஷ்டானம் நடந்துமிராது, நடந்ததாக மஹாகவியினால் நிபத்தமாயுமிராதன்றோ

18, இந்த தாதாசார்யர் அச்சிட்டுவரும் ஸுபாஷிதநீவீ வியாக்கியானத்தில் விச்வஜநயோ: என்றிருக்கவேண்டிய பதம் எழுத்து மருள்காரணமாக விச்வஜநயோ: என்று அச்சிடப்பட்டதென்று பண்டித கோஷ்டிகளில் பரிஹாஸம் விளைந்தது அது வெளிவந்தது அதன்மேல் வாரிழுந்த நரிகதையாக இவர் விச்வஜநயோ: என்றுதானிருக்கவேணுமென்றும், விச்வஜநயோ: என்றிருந்தால் அடியோடு பொருந்ாதென்றும், அவ்யுத்பந்நன்கூட அப்படி யெழுதமாட்டானென்றும் ப்ரளயமாக வெழுதினார். இது, சிறந்த வித்வான்களுக்கு மிகவும் பரிஹாஸ்யமாகவிருந்தது தவிர அவர்களுக்கு மிகவும் நிர்வேதத்தையும் தந்தது அந்த ஸுபாஷிதநீவீ வியாக்கியான மெழுதியவர் ஸ்ரீ காஞ்சீ. தண்டரி பட்டப்பாதராதாசார்யஸ்வாமி யாதலால் அவருடையஸ்வஹஸ்தலிகிதமான மாத்ருகையைக்கொண்டு இந்த ஔத்யாநிகருடைய அவலேபம் சிதைத்தொழிக்கப்பட்டது. [இது நம்முடைய ரஸிகரஸாயந காண்டத்தில் மிக விரிவாகக் காணத்தக்கது] இவ்விஷயத்தில் இப்போதிவர் எழுதுவ தென்னவெனில், "ப்ராஜ்ஞா கவி கஷாஸ்விவ ஸஞ்சரந்த்ய ஸாரஸாங்கய ஸுகே யஜஜதி ஸுஷ்வஷ்டிம்" என்று கைக்கூசாதெழுதுகிறார் எப்படிப்பட்ட வித்வான்களுங்கூட சில விடங்களில் அசடு பிசடாக எழுதுவதுண்டாகையால் பட்டப்பர் தாதாசார்யஸ்வாமி இங்கு அச

டாகவே யெழுதினாரென்று கொள்ளவேணு மென்கிறார். மற்றொன்று மெழுதுகிறார்—"விஷ்ணோரத்ர விஶ்வஸ்மி—ந்ஶக்தி ரஜ்ஞாத இதி ஸம்ஸ்க்ருதே ஸூஜ்ஞவ்யாவிவிக்ஷயே வஷ்ட்ருஸ்தவ்ய" என்று. இதனால ஸூஜ்ஞானவ்யூஜ்ஞஸ்வமே தயமால தமக்கு ஸாங்க்ஷ்யதிக்ஷாவிதமாயிற்றென்று ஸம்ஸ்க்ருதே பஹுஜ்ஞானிவா அறிந்தேதீருவர். "ப்ரயஜ்வம் நவவாஸ்ஷ்வ ஸௌ ஸாதம் ஜதஶேஷாம் பஸௌக்ஷயம் நஸாயாதி தி நவயக்ஷாயோ அயதே" என்றிவரெழுதினதுமன்று ஸாமான்யபுத்தியினபுத்திகளுக்கெட்டுகிற விஷயங்கூட இவருடையபுத்திகளுக்கெட்டுகிறதில்லையென்பதுதானே ஸகலவித்வத்பரிஷத்திலும ஸமகண்டமாக உத்கோஷிதமானது அதையேயிவருமிசைந்து நிற்கிறாரென்று தேற்றறு. குவலயாநந்த வியாக்யானத்தில ஶ்ரீ ஸ்வாமிகாரணமாகவே [ஸஹ்ருஸ்ம்ருதி] என்பதை நஹ்ருஸ்ம்ருதி என்று அச்சிட்டுத்தன்றி நிற்குமிவர புத்தியில எவ்வளவு பலமுடையவரென்பதை நாம விவரிக்க வேணுமோ? அவ்விஷயத்தில வாய்திறக்கவழியில்லை யென்றறிந்த இவர் அப்படியே மற்றெல்லா விஷயங்களிலும நிச்சயித்து ஸாமர்த்ய மௌனவ்ரதராய் விளங்கி வாழலாமே.

19. "ஸ்வார்த்ரதயா ஸதத்வார்த்ரதயா ச விசாரணயோ: விரோத:" என்கிற வாக்யம ஸ்வார்த்தத்தை உள்ளபடி தெரிந்து கொண்டிருக்கிற [ஸூத்ரகாரன] க்ரந்தகாரருடைய வாக்யமாக விழுந்திருப்பது கூடாதே என்று போராடுகிறார். "ஸ்வார்த்ரௌஷ:, ஸதத்வார்த்ரௌச ஷ: இதி ப்ரியா விசாரணயோ: விரோத:" என்பதே அந்தவாக்யமாக வடிவெடுத்திருக்கிற தென்பதை இவர் ஜ்யோதாவி பஹுயீத்தி அறியவேணும். "வேதமிருந்தாலும அதை எதற்காகச் சொல்லவேணுமென்பதுதான் எம்முடைய கேள்வி"

என்கிறார். இக்கேள்வியை விதூரநயோ: என்றெழுதி யுள்ள அந்தஸ்வாமியையே நேரில் கேட்டுத் தெளிவது.

20 " கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணசாலிநே ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய ... " என்றொரு வார்த்தையுள்ளது உதயார பத்ரிகையில். இதுவும் பாமர ப்ரதாரணம். * வம்பவிழ் கோதை பொருட்டா என்பதற்கு ஸ்வாமி தேசிகன் பணித்தது நீளாயா: என்றுதான் என்றும் ப்படியல்லாமல் ஹோதாயா: என்றே அவர் ஸாதித்தாரெனில், இது தென்னாலி ராமன் ஸம்ஸ்க்ருதமாகவே முடியுமென்றும் சொன்னால் இதில் அவத்ய மென்கொல்? * தங்கையை மூக்கும் தமையனை தலையும் தடிந்தவென் தாசரதி * என்கிற பாசுரத்தை மொழிபெயர்த்த வொருவர் " தம் ராவணம் தஸ்ய ஸஹோதரீம்ச ... ஹாரா: " என்று ச்லோகமியற்றினாராம். இந்த ஸமஸ்க்ருதத்தைத் தென்னாலிராமன் ஸம்ஸ்க்ருத மென்றல்லால் வேறென்ன சொல்லமுடியும். நாளைக்கும் சுத்தபாடத்தைக் கொள்ளாமல் (ஹோதாயா:) என்று அபத்தபாடத்தையே ஸ்தாபிக்கப் பாடுபடுமிவர்களன்றோ ஹஸ்தம் தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹணீயா:.

21. இப்படி இவருடைய அஜ்ஞாநாந்யாஜ்ஞாநங்களையும் உலகறிய நிற்கச் செய்தேயும் உலகில் விவேகிகளேயில்லை யென்று கொண்டு இவரெழுதுமவை எமக்கு ஒரு ஹானியையும் விளைக்கமாட்டா. இவரது வ்யாஸத்தின் முடிவில் ஒரு விநோதம் காண்மின்; இவர்முன்பு " மூடோ பவாமி விபரீதமதிர் பவாமி ஜ்ஞாநோ பவாமி " என்று, நான் மூடனாகக் கடவேன், விபரீதபுத்தியாகக் கடவேன், ஜ்ஞானனாகக்கடவேனென்று உபரிவாதிகளை சூபம்ஸித்திருந்தார். ஐயோ! இல்லாததையன்றோ சூபம்ஸிக்க வேணும்; பேர்க்கவும் பேராதபடி யிருப்பவற்றை ஆஸம்

ஸிப்பதேன்? என்று நாம் கேட்டிருந்தோம். அதற்கு இவர் இப்போதெழுதுகிறார், ஹொட்டுக்கு ப்ரார்த்தனை அர்த்தமிருப்பது உண்மைதான, அது போல வேறு அர்த்தமும் உண்டன்றோ; அவ்வர்த்தம் எமக்கு இஷ்டம் என்கிறார் ஸத்ராத்யதே. பிதா பெண்ணைப் பெற்று அப்பெண்ணின் சுவையை ஜாமாதாவேத்தி நோ பிதா. அப்படியே உக்திகளின ஹாவபாவங்களை வ்யாவஹர்த்தா வேத்தி நோ கவி:. இவருடைய விவக்ஷையைக் கேட்பாரில்லை சுவைமிக்க பெருமை ஸந்தாப்பார்களுக்குச்சேர ரஸிகர்கள் அறிதியிட்டால் இவர் தடை செய்யப் பெறுவரோ? நாம் கூறியபொருளேயன்றோ சுவைமிக்கது.

22. மற்றும் இவரெழுதியுள்ள சில சுஷ்கவாக ஜாலங்களை கோமடம் பண்டிதர், மன்னார்குடிபண்டிதர் முதலானார் உதயார்ந சிக்ஷாதிகளில் விமர்சிக்கப் ப்ராப்தம். இப்போது இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ள விஷயங்களும், துவரைப் பிரான் திருவருள் முதலான முன்னூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ள விஷயங்களும் பெரும்பாலும் வைதிகமநோஹராதிகளில் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன.

ஸஹஹ ஸ்வகீயவரிஹாஸ்தாம் வரம்
ப்ரயயந்தி பராக்ஷவது நாமி ஹெவிதமீ ।
த்ருவதாம் ஸமெஹைவ ஜிபிதாதவஸமிரிதி
தத்ரவதிஸதெத்ர ஹிதவாக்ஸ்ஹேஷத: ॥

ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய
தத்வஹிதோபதேசம்
முற்றிற்று.

தேசிகப் பிரபந்ததகின் பாடவிஷயததிலும் உரை விஷ யததிலுமகுற்றஙகுறைகள கூறப்பட்டால பதிப்பாளரான ஸ்ரீராமதேசிகாசாரயரன்றோ இதறகு பதிலுரைக்க முன் வரவேண்டும. அவர் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிக்கு எழுதி யிருந்த கடிதஙகளெலலாம அச்சாகி வெளிவநதிருக் கின்றன. "தேவரீர கிருபையோடும ஆராயசசியோடும திருததிக் கொடுக்கிற பாடமே தேசிகன் திருவாககில் அவதரிதத தெனறு நான திண்ணமாகக் கொளவேன்" என்று அநத ஸ்ரீராம தேசிகாசா ர் அணணஙகராசாரியா ஸவாமிக்குப் பல கடிதங்களெ யிருபபதை யாரும மறைகக முடியாது. அவா ணமையில ஸமாததர்; ஆராய்ச்சியாளர். அவா இபபடி ஸறாத்தமாக எழுதி யிருக கும்போது அவரையுள்ளடக்கி மறறையோர்கள வமபு தும்பாக எதையேனும எழுதிப் போருவதில என்ன பயன்? எழுதுகிற விஷயஙகளும ஒன்றுகொன்று ஸமபநத மில லாமலிருககின்றனவே பதில சொலல முடியாத விஷயங களுககு பதில சொல்லப் புறப்படுவது தகுதியன்றே.

D. T. தாதாசாரியா 'கோதைபோலும' எனகிற சிறு புததகததை வெளியிட்ட அடுததவாரததிலேயே அதறகுப பரிபூர்ண பதிலுரையான துவரைபபிரான் திருவருளென் கிற அறபுதமான நூல அவதரிததது. சென்ற திருவாடிப பூர மஹோதஸவ ஸமயததில மனனாகுடி அகரஹாரததில 10 நாள நடைபெறற விதவத ஸதஸஸில அநத நூல தரி மதஸாத விதவான்களாலும வெகு ஊககததுடன பரிசீலனை செய்யப்பட்டு மிகவும கொணடாடப பெறறது அநத ஸதஸ்ஸுககாக இநத D T தாதாசாரியரும வநதிருநது திருமேனி பாஙகிலலாமையை அபிநயிததுப பெருமபாலும விலகியே யிருநது சென்றா 'இபபுததகததிறகு பதில வருமோ?' என்று கேடடவாகளுககு வெகு சாதுாயமாக பதில சொனனா,— "அண்ணஙகராசாரியருககு எலலா

வித ஸௌகரியங்களுமுண்டு; எனக்கு எதுவுமில்லை; ஆனு லும் பார்க்கிறேன்" என்றார். 'எங்களுக்கு திருப்திகர மாக இரண்டொரு விஷயங்களுக்காவது பதில் சொல்லு மே' என்று கேட்டதற்கு 'எல்லாம் க்ரமேண தெரியவரும்' என்றுகன்ருர். இவர் விஷயங்களை உள்ளபடி க்ரஹிப்பவ ரேயல்லர், ஸ்வயம்விதிவிதம் ஸ்வயம் நஜா நாதி என்கிற முறை யிலே ஏதோ எழுதிப்போருகிறவர் என்றே அவ்விடத்தி லுள்ள ஸகல வித்வான்களும் ஏக கண்டமாகக் கூறினர். ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயங்கம் எழுதுவதற்கு விஷயம் சிறிது மில்லாவிடினும் ஏதையாவது எழுதிக்கொண்டே யிருக்க வேண்டியதென்கிற ஸங்கல்பம் கொண்டிருப்பதாக வும் கூறினர்கள். அப்படியே யெழுதுக. அவ்வளவும் உலகுக்கு மஹோபகாரமாகவே முடிந்து வருகின்றதென் பதைக்கூடவா இந்த ஸ்வாமி தெரிந்துகொள்ளமாட்டா தவர்? நன்கு தெரிந்துகொள்வர். இப்போது தத்வஹி தோபதேசமென்கிற இந்நூலை ஸேவிக்கும் ஒவ்வொருவ ரும் இந்த D. T. ஸ்வாமியிடத்திலேயே மஹத்தான க்ரு தஜ்ஞதையைச் செலுத்துவார்களென்பது திண்ணம்.

கோதாவிலாஸம்—கல்யாணபுரம். திருவையாறு மஹாராஜா ஸம்ஸ்க்ருத காலெஜ் ப்ரொபஸர் S. T ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் M. A., L. T., எழுதுகிருர்.—

ஸ்ரீமத P. B. A. ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு ஸஹஸ்ராவ் ருத்திபூர்வக விஜ்ஞாபனம். துவரைப்பிரான் திரு வருளைப்பெற்று வாசித்து மகிழ்ந்தனன். இவ்வாராய்ச்சி எழக் காரணமாகிய நூலும் பார்க்கப் பெற்றிருந்தால் இன் னும் சுவையாயிருந்திருக்கும். தேவரீர் அப்படியே அநு பவித்திருப்பதால் குறையொன்றுமில்லை. தேவரீரது நயத் தையும் நகைச்சுவையையும் இடைவிடாது மிளிர்ந்து நிற் கும் செங்கண்மாலனையும் சிற்றறிவுடைய அடியேனு சொல்லுந்திறனுடையேன். தாஸன், S.T.S. 3-8-46.